

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Den evige Søvn

Citation: Michaëlis, Sophus: "Den evige Søvn", i Michaëlis, Sophus: *Den evige Søvn*, 1912, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_08-shoot-idm139711987492144.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Den evige Søvn

Og videre glider hendes Hænder som to brændende smaa Væsener, der løsner Zobelskindet om hans Hals og stryger over hans Hage, saa Skægstubbene stritter. De aabner, de gør Indbrud. De knapper den guldfrynsede Pels op, de føler paa de iskolde Knapper. Dèr sidder en stor blank Stjerne med en Ørn! Ja, hun vidste det. Det er der altsammen. Hun hægter ogsaa Opslagene til Side — det er, som hun vil gaa lige ind i ham og tage om hans Hjerte, før hun er helt overbevist. To blussende bløde Pighænder leger med hans Legeme. Og med eet begynder han at smelte, ustandseligt, uimodstaaeligt. Blodet begynder at blomstre inde i ham som Safterne i et frossent Løg. Han tører op 266under disse varme levende Hænder, der vækker alle Nerverne i hans Hud. Han sidder som en stor Dukke, en nysgerrig lille Pige vil klæde af. Nu spænder hun Kaarden fra hans Side. Hun holder den mod Lyset og betragter dens Fæste. Ja, der er et kronet N — hun brister i et lille Skrig af Jubel: Det er ham, det er virkelig ham! Hun kysser Knappen, hun rejser sig og løber til Bordet. Hun lægger Kaarden paa Lagenet over de Døde. Jesus Maria! om de kunde se, *hvem* der sidder og vaager hos dem. Hun bøjer sig over dem og hulker krampagtigt uden Graad.